

højest forskelligartede Forhold vedrørende Landbrugserhvervet i de 2 Lande meget følt Savnet af en hjemlig Statistik paa dette Omraade. Ønsket herom er for saa vidt allerede fremsat tidligere. Den af vedkommende Folketingsudvalg i Rigsdagssamlingen 1897—98 afgivne Beretning (Till. B. Sp. 2403—12) over det af daværende Folketingsmand for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) i Tinget fremsatte Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbruget var ledsaget af et Bilag, hvori indeholdtes et Forslag til Lov om Tælling af Ulykkestilfælde, der maatte indtræffe i Tidsrummet fra den 1ste Juli 1898 til den 1ste Juli 1899. Forslaget — der imidlertid ikke indskrænkede sig til Landbrugsvirksomhed m. v. — blev tilstillet den daværende Indenrigsminister med Anmodning om en Konference, men en saadan blev ikke afholdt; derimod blev der af den daværende Finansminister stillet Forslag om en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven til dermed at sætte Sagen i Gang. I Henhold til den paa bemeldte Tillægsbevillingslov dertil givne Bevilling blev der af Statens statistiske Bureau foranstaltet en Tælling, begrænset til Sjælland og Møen og iværksat gennem frivillige Lægeanmeldelser af forefaldne Ulykkestilfælde i alle Erhverv i Løbet af Maanederne September-December 1898. Tællingsmaterialet, der indgik til Bureauet i de første Maaneder af 1899, viste sig — bortset fra den Del, der indkom fra Stadslægen i København — meget ufuldstændigt for Københavns Vedkommende, idet af Hovedstadens c. 400 Læger kun 119 eller c. 30 pCt. havde indsendt Materiale. Derimod indgik Materiale i fyldigt Omfang fra Sjællands nordre og søndre Fysikater — henholdsvis fra c. 83 og c. 93 pCt. af samtlige Læger, fra Frederiksberg dog kun fra c. 58 pCt. Selv naar bortses fra København og Frederiksberg, maa det opnaaede Resultat dog anses for lidet fyldestgørende, idet Udfyld-

ningen af de Lægerne tilstillede „Individualkort“ fremviste store Mangler. Erhvervsangivelsen for Tilskadekomne var saaledes ofte uklar — undertiden helt manglende — de nærmere Omstændigheder, under hvilke Ulykkestilfældet fandt Sted, vare ikke altid oplyste, og navnlig var Usikkerheden stor ved Angivelsen af Ulykkestilfældets Følger. Resultatet af den af Statens statistiske Bureau foretagne Bearbejdelse foreligger i Statistiske Meddelelser. Fjerde Række, Syvende Bind, Tredie Hæfte: Ulykkestilfælde paa Sjælland i September—December 1898“.

Efter de indhøstede Erfaringer tør man formentlig gaa ud fra, at en ad Frivillighedens Vej indsamlet Statistik næppe vil kunne gøre tilbørlig Fyldest. Man har derfor troet at burde foreslaa, at det gøres Lægerne til Pligt at indsende de ønskede Oplysninger, idet der dog samtidig drages Omsorg for, at der tillægges dem et Vederlag, som vil kunne anses for passende i Forhold til den dem ved Forslaget paa-lagte Byrde.

Det i fornævnte Folketingsudvalgs Betænkning indeholdte Forslag til Lov om Tælling af Ulykkestilfælde omfattede et helt Aar. Dette finder sin Forklaring i, at Forslaget havde Hensyn til samtlige Erhverv. Da Ulykkestilfælde i Landbrugsvirksomhed m. v. imidlertid i overvejende Grad ville indtræffe i Sommerhalvaaret, vilde det formentlig kun kunne virke som en Hæmsko paa Sagens Fremme, dersom man vilde stille Fordring om Statistik for et helt Aar. Den af Statens statistiske Bureau i Følge Statsbevilling foretagne Undersøgelse i 1898 omfattede jo ogsaa kun et Tidsrum af 4 Maaneder — uagtet Undersøgelsen omfattede samtlige Erhverv.

Arbejderforsikrings-Raadet og Statens statistiske Bureau, hvilke Ministeriet har raadspurgt om nærværende Forslag, have begge meget ønsket dets Gennemførelse.